

fælde, som det ikke har forekommet os, at der var tilstrækkelig Grund til at medtage, nemlig det Tilfælde, at Eksekutor nægtede at give de i Boet interesserede Oplysninger, som skønnes at være af Vigtighed for dem, og som han sidder inde med. Det forekommer os at være dels en noget ubestemt Regel i og for sig, dels ogsaa en Regel, der ikke kan gives saaledes absolut, idet det jo godt kan tænkes, at Eksekutor sidder inde med Oplysninger, som det kunde være af Vigtighed for en eller anden af de interesserede at faa at vide, men som det var stridende mod Boets Interesser at bringe ud eller gøre bekendt. Det forekommer os derfor, at denne Bestemmelse ikke behøves; thi enten ville de omtalte Oplysninger være saadanne, som den i Boet interesserede, der ønsker dem, har retlig Interesse i at faa at vide og faa frem — og saa vil han i Almindelighed kunne faa dem frem under Form af Vidneførsel — eller ogsaa have de ikke retlig Interesse for ham, og saa forekommer det os ikke, at han skal have noget Magtmiddel til at fremtvinge dem og allermindst et saa virksomt Middel som det, at Boet skulde tages fra Eksekutor og overgives til Skifteretten, selv om maaske alle de øvrige i Boet interesserede ere i højeste Grad imod det og i højeste Grad ønske, at han skal vedblive at være Eksekutor. Desuden kan dette Spørgsmaal forekomme paa et sent Stadium af Boets Behandling, hvor det vil medføre en ganske overordentlig Vidtløftighed og Forhaling af det hele, hvis Boet skulde gaa over til Skifteretten og saaledes komme i Hænderne paa Folk, som slet ikke ere kendte med, hvad der tidligere er passeret. Det har derfor forekommet os, at denne Bestemmelse ikke var af en saadan Vigtighed, at der er Grund til at optage den under de Tilfælde, hvor Boets Overgang til Skifteretten kan forlanges.

Saa komme vi til §§ 5, 6 og 7, og det er efter min Mening egentlig det eneste Punkt, hvor der er nogen Realitetsuenighed mellem Tingene, thi de andre Tilfælde, som jeg har omtalt, forekomme mig ikke at kunne give Anledning til nogen væsentlig Uoverensstemmelse. Disse Paragraffer omhandle nemlig Spørgsmaalet om Sikkerhedsstillelse, om hvorvidt det under visse Omstændigheder, dels af Fordringshavere, dels af Arvinger og efterlevende Ægtefælle kan forlanges af Eksekutor, at han skal stille Sikkerhed. Det var foreskrevet i Regeringens Forslag og blev tiltraadt af Landstinget, da Sagen var til Behandling

her. Kun blev Forslaget noget omarbejdet, idet vi gjorde Reglen, efter vort Skøn i alt Fald, noget fuldstændigere og tydeligere end den var i Regeringens Forslag, og paa dette Punkt mene vi at maatte blive staaende, idet vi altsaa fastholde dette Krav om Sikkerhedsstillelse, som vi ogsaa tidligere have opstillet, og ikke kunne anse det, der af Folketinget er foreslaaet sat i Stedet, nemlig en Adgang for Arvingerne til at udnævne en Tillidsmand, for at afgive nogen tilstrækkelig Betyggelse. Det vil erindres, at Forholdet er det, at naar Skifteretten behandler et Bo, staar Staten inde for Skifteforvaltningen og er forpligtet til at tilsvare, hvad der ved hans Forseelse maatte gaa tabt af Boets Midler eller hvad han maatte have tilvendt sig paa ulovlig Maade. Det er en meget stor Betyggelse, som Skifteretten saaledes frembyder for Publikum, og paa den anden Side er det givet, at et saadant Ansvar for Eksekutorerne kan der ikke være Tale om, at Staten skulde paatage sig. Naar Staten paatager sig det for Skifteforvalterens Vedkommende, hænger det blandt andet sammen med, at Staten udnævner ham, men over for Eksekutorerne, som udnævnes i Henhold til Privatmænds Ønsker, og som kunne være Folk af den forskelligste Slags, kan der ikke være Tale om, at Staten kan paatage sig noget Ansvar. Derfor have vi ment, at naar der skal tilvejebringes en Sikkerhed for Publikum med Hensyn til Eksekutorbehandlingen, der nogenlunde kan opveje den Sikkerhed, som ligger i Statens Garanti for Skifteforvalteren, saa kan det ikke paa nogen praktisk Maade ordnes anderledes end derved, at det under visse Omstændigheder kan fordres, at Eksekutor skal stille Sikkerhed. Det er jo ikke Meningen, at han skal stille Sikkerhed altid og ubetinget, men Meningen er kun, at naar et saa stort Antal af Fordringshavere eller af dem, der som Arvinger ere interesserede i Boet, som vi foreslaa, begære det — hvilket de jo vel altsaa kun ville gøre, naar de have nogen Tvivl med Hensyn til Eksekutors Soliditet — saa skal han stille en Sikkerhed, med Hensyn til hvilken de jo for Resten ikke ere eneraadende, men hvis Art og Størrelse i det hele vil blive bestemt af Skifteretten, i alt Fald i alle saadanne Tilfælde, hvor man ikke vil være fornøjet med den Sikkerhed, han tilbyder. Det forekommer os nemlig klart, at en Kontrol udøvet af en saadan „Tillidsmand“, som vælges af Arvingerne, og hvis Hverv egentlig kun skal gaa ud paa at kontrolere, at Eksekutorerne ikke ud-